

съ благоприятниятъ търговски балансъ на България прѣзъ този периодъ ¹⁴⁾ б) съ развитието на българскитѣ държавни заеми (заемътъ отъ 106 мил. лв. прѣзъ 1902 г., заемътъ отъ 100 мил. лв. прѣзъ 1904 г. и заемътъ отъ 145 мил. лв. прѣзъ 1907 г.), както и на заемитѣ на по-голѣмитѣ градски общини (заемътъ на Софийската градска община отъ 5 мартъ 1906 г. на сума 35 мил. лв., заемътъ на Пловдивската градска община отъ сѣщата година на сума 8.4 мил. лв.); в) съ врѣмето, когато на пощенската спестовна каса биде разрѣшено да облѣче една частъ отъ своятъ капиталъ въ цѣнни книги, като повече приходоносенъ; ¹⁵⁾ г) съ намаление $\frac{0}{100}$ на лихвата, плащанъ отъ Б. Н. Банка на срочнитѣ влогове при нея; и д) съ намаление $\frac{0}{100}$ на лихвата, събиранъ отъ Б. Н. Банка, срѣщу заемитѣ, сключени при нея, подъ залогъ на цѣнни книги, както и по специалната текуща смѣтка подъ депо на цѣнни книги (съ $1\frac{0}{100}$ по-долу отколкото тя е събирала по другитѣ родове заеми и по сконтиранитѣ полици). При тѣзи обстоятелства, твърдѣ понятно, свободниятъ капиталъ намѣри приложение въ цѣннитѣ книги на нашитѣ държавни и общински заеми, както и въ частнитѣ прѣдприятия, устроени на акционерни начала. Депонирането отъ друга страна на цѣннитѣ книжа при една минимална такса за пазенето имъ при Б. Н. Банка и другитѣ кредитни учрѣждения прѣдставляваще голѣмо удобство за притежателитѣ на такива книжа, като се освобождаваха отъ грижата да сдѣлятъ за падежитѣ на купонитѣ и за погашенията на сумитѣ по облигациитѣ, а главно, тамъ, въ Б. Н. Банка, притежателитѣ на цѣнни книги, намѣрваха най-безопасното мѣсто за да депозиратъ своето богатство.

3. Ипотекарнитѣ облигации на банката отъ 1889 и 1893:

Въ различие отъ устава на банката отъ 1879 г., законътъ за нея отъ 1885 г. ѝ даваше право да отпуска ипотекарни заеми, т. е. такива които се обезпечаватъ съ залогъ на недвижимъ имотъ (градска постройка, поземлена собственост, промишленно заведение и пр.), като сжщеврѣменно потвърди

Години	Произведено върно въ хиляди двойни центнери	Стойностъ въ хиляди лв.
1899	15.589 ₉	202.611 ₈
1903	23.602 ₈	270.689 ₀
1904	22.689 ₉	264.755 ₁
1905	21.071 ₈	266.000 ₉

¹⁴⁾ При срѣденъ за 20 год. (1886—1905) вносъ и износъ отъ 161.383₉ хил. лв., отъ които 79.268₃ хил. лв. вносъ и 82.115₆ хил. лв. износъ, прѣзъ 1901 до 1905 включително ежегоднонитѣ вносъ и износъ е билъ:

Години	Вносъ (въ хил. лв.)	Увеличенъ върху 100	Износъ (въ хил. лв.)	Увеличенъ върху 100	Заедно (хил. лв.)
1901	70.044 ₁	100	82.769 ₉	100	152.813 ₉
1902	71.246 ₃	102	103.864 ₅	125	174.931 ₀
1903	81.802 ₆	117	108.073 ₆	131	189.876 ₂
1904	129.689 ₆	185	157.618 ₉	190	287.308 ₅
1905	122.249 ₉	174	147.960 ₇	180	270.210 ₆

¹⁵⁾ Количеството на купенитѣ цѣнни книги отъ страна на пощенската спестовна каса е било: за 8.254 хил. лв. прѣзъ 1903, за 7.300 хил. лв. прѣзъ 1904 и за 5.000 хил. лв. прѣзъ 1906 (участие въ соф. заемъ отъ 1906); а въ края на всѣка отъ тѣзи години сѣщата каса е разполагала съ цѣнни книжа, оставени на хранение въ Б. Н. Банка, на сума 8.124₃ хил. лв. прѣзъ 1903, 15.202₃ хил. прѣзъ 1904, 14.896₀ хил. лв. прѣзъ 1905 и 19.576₀ хил. лв. прѣзъ 1906. (Вж. Отчетътъ на спестовната каса за 1906 г., стр. 51).